

AUWders? Ja, want ouderschap doet soms pijn – net als het werken met ouders. In deze column deelt José Koster haar ervaringen met ouders en ouderschap

'Wij willen heel graag hulp.' Dat zei moeder toen ik haar sprak nadat ze de vorige avond in paniek de vrijwilligster van Home-Start had gebeld. 'Het liefst willen we iemand die langs kan komen als we het echt even niet meer weten.' Haar zoontje van 8 dagen oud was ontroostbaar geweest, en door de stress die dat opleverde bij de ouders (die alles uit de kast trokken om hem stil te krijgen) raakte hij volledig over zijn toeren. Moeder kon alleen nog maar heel hard huilen en ook vader zat er helemaal doorheen. Op de achtergrond hoorde ze het jongetje krijsen van de spanning, vertelde de vrijwilligster aan mij als coördinator. Tijdens het kennismakingsgesprek een paar dagen eerder waren mij wel dingen opgevallen: moeder die met een zeer luide stem praatte en geen contact maakte met haar zoontje, die onrustig in haar armen lag te kronkelen. De zachte, kwetsbare blik in de ogen van vader. Het boodschappenlijstje op tafel vol taalfouten. Moeder kwam wel kranig over. Ze vertelde openhartig dat ze zich kwetsbaar voelde en soms niet wist wat ze moest doen. Het was de laatste dag dat de kraamhulp er was en moeder had grote behoefte aan iemand die kon helpen en die ze eens

kon bellen als ze het niet meer wist. We spraken af dat de vrijwilligster één keer per week een paar uurtjes zou komen om te ondersteunen.

Maar dat het diezelfde avond al zó uit de hand zou lopen, dat hadden we niet ingeschat.

Gelukkig kwam het consultatiebureau meteen in actie. Ook zij hadden deze situatie lichter beoordeeld dan ze was. Na een open en eerlijk gesprek stelde de verpleegkundige voor om Veilig Thuis in te schakelen voor optimale ondersteuning. Daar waren de ouders blij mee, want vanzelfsprekend wilden zij goede ouders zijn voor hun zoontje, dus alle hulp was welkom.

Diezelfde dag bezochten twee medewerkers van Veilig Thuis het jonge gezin. Ze kwamen binnen in de veronderstelling dat er acute crisis was, terwijl de boring juist vredig lag te slapen in zijn bedje. Vader en moeder werden overweldigd met vragen. De toon was bedreigend en zelfs werd de optie 'uit huis plaatsen' genoemd. Hier schrokken ouders zo van dat zij bang werden en daardoor geïrriteerd en boos werden. Ook een telefoontje van Veilig Thuis naar opa en oma was zo onvriendelijk dat opa de te-

José Koster

lefoon kwaad aan zijn vrouw gaf, die uiteindelijk de verbinding verbrak. Na driftige notities in een boekje vertrokken de medewerkers van Veilig Thuis weer. 'Die mensen wil ik hier niet meer,' zei moeder. 'Dat noem ik geen hulp.' Aan alles was te merken dat haar toch al broze vertrouwen was geschaad. Dat vond ik heel jammer, want wat waren deze ouders bereid om alle hulp aan te nemen die ze maar konden krijgen. Wat een gebrek aan sensitiviteit voor ouderschap! Wellicht is er best sprake van een onveilige situatie en moet er ingegrepen worden. Misschien speelt LVB-problematiek? Daar ga ik niet over. Wel denk ik dat met deze ouders veel vooruitgang geboekt kan worden, zolang zij zich maar serieus genomen voelen en erkend worden in hun verlangen goede ouders te zijn voor hun kind. Ben je als ouder veilig thuis als Veilig Thuis over de vloer komt? Elk kind heeft baat bij ouders die zich gezien en gesteund voelen.

Ben je als ouder veilig thuis als Veilig Thuis over de vloer komt?

José Koster biedt training, onderwijs en coaching aan beroepskrachten in onderwijs, zorg en welzijn. Ook leidt ze oudergerichte projecten (www.josekoster.nl).